वस्वज पु॰ वसते भुवं वेष्टयति वस-क्विप् ताडयः वनु वजति गच्छति वज-अच् । १उडुपे तृणभेदे अमरः । (वासुद) २हस्तभेदे स्त्री राजनि॰ ।

वल्ह दीप्तौ चु॰ उभ॰अक॰सेट् । वल्हयति अववल्हत् त

वल्ह उत्कर्षे भ्वा॰ आ॰ सक॰ सेट् । वल्हते अववल्हिष्ट ।

वव पु॰ वाड प्रकारे द्वित्वम् । ज्योतिषोक्ते तिथ्यर्द्धांशके प्रथमे करणे । अस्य औष्ट्रादित्वमित्यन्ये ।

वश्र कृ॰हायाम् अदा॰पर॰सक॰सेट । वष्टि वष्टः उवश्रि । अवट् अवाशीत् अवशीत् उवाश अवश्रुः ।

वश्य पु॰न॰ वश-भावे-यण्, कर्त्तरि अच् वा । १आवत्तत्वे २प्रभुत्वे च आवत्ते त्रि॰ मन्दर॰ ।

वशंवद त्रि॰ वशं वशकरं मधुरं, वशोऽस्त्विति वा वदति वद-खच् तुम् च १प्रियवाक्यवादिनि २मधुरवादिनि (तवाहं वशः) इति २वादिनि च । [करणे ।

वशक्रिया स्त्री वशस्य क्रिया करणं कृ-भावे च । वशी-

वशग त्रि॰ वशं गच्छति गम-ड । वशीभूते ।

वशवर्त्तिन् त्रि॰ वशे वर्त्तते वृत-णिनि । वशीभूते ।

वशा स्त्री वश-अच् । १वन्ध्यायां २योषायां ३सुतायां ४वन्ध्यां ५रिण्यां स्त्रीगव्याञ्च मेदि॰ । अनेन जातेः समासे परनि॰ गोवशा । [चन्दने स्त्री ।

वशिक त्रि॰ वशोऽस्त्यस्य ठन् । १मूर्खे भ्रमरः २अगुरु-

वशित्व न॰वशिनो भावः त्व । १स्वातन्त्र्ये २ईश्वरस्य ऐश्वर्य-भेदे च । तल् । वशिताप्यत्र स्त्री । [स्वतन्त्रे च ।

वशिन् त्रि॰ वशोऽस्त्यस्य इनि । १जितेन्द्रिये २स्वाधीने

वशिर न॰ वश-इरन् । १सालवृक्षवृक्षे अमरः । २गजपिप्पल्याम् ३वस्त्रे च पु॰ राजनि॰ ।

वशिष्ठ अतिशयेन वशी इष्ठन् इनेर्लुक् । अतिशयजितेन्द्रियतायुक्ते ऋषिभेदे ।

वशीकरण न॰ अवशः वशः क्रियतेऽनेन वश-च्वि-कृ-ल्युट् । तन्त्राद्युक्ते वशतासम्पादके मणिमन्त्रादौ ।

वशीर पु॰ वश-ईरन् । गजपिप्पल्याम् जटा॰ ।

वश्य न॰वश-यत् । १अवश्ये मन्दर॰ । २आवत्ते त्रि॰ अमरः

वष वधे भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् । वषति अवषीत् अवाषीत् । वषण्टुः ।

वषट् अव्य॰ वह-डवटि । देवोद्देशे त्यागे अमरः ।

वषट्कार पु॰ वषट्+कृ-घञ् । देवोद्देशकत्यागरूपे यज्ञे वषडिति करणे यजमानः । वाक्य दृश्यम् ।

वषट्कृत त्रि॰ वषट् कृतं कृ-क्त । कृते अमरः ।

वष्क गतौ भ्वा॰ आत्म॰ सक॰ सेट् । वष्कते अववष्किष्ट ।

वष्कय पु॰ वष्क-अयन् । एकहायने वत्से अमरः ।

वष्कयणी स्त्री वष्कयमेकहायनवत्सं नयति स्थानान्तरं नी-ड गौरा॰ ङीष् वत्सम् । चिरप्रसूतायां गवि अमरः । जात्या समासेऽस्य परनि॰ गोवष्कयणी ।

वष्कयिणी स्त्री वष्कय एकहायनो वत्सोऽस्त्यस्या इनि । चिरप्रसूतायां गवि अमरः वष्कयणीति वा पाठः । "वष्कयिण्याश्चिरोत्पन्नं तर्पणं वत्सतृप्तयः" भावप्र॰ ।

वस क्षेपे छेदने वधे च सक॰ चु॰ उभ॰ सेट् । वासयति ते अवीवसत् त । अधि+मन्त्रादिनासंस्कारे सक॰ ।

वस स्नेहे दिवा॰पर॰सक॰सेट् । वस्यति इरित् अवसत् अवासीत् उदित् ङा वेट् ।

वस निवासे भ्वा॰पर॰सक॰अनिट् यङा॰ । वसति अवात्सीत् उवास अवसुः उषितः उषित्वा । अधि+अनु+उप—आ+वा वसतेराधारस्य कर्मता अधिवसति वैकुण्ठं हरिः द्वि॰कौ॰ अनुवसति उपवसति आवसति । उप+ अभोजने तस्य साधारस्य कर्मता "एकादश्यामुपवसेत्" इत्यादि ।

वस आच्छादने अदा॰ आ॰ सक॰ सेट् । वस्ते अवसिष्ट ।

वस वासने सुरभीकरणे अदा॰चु॰उभ॰सक॰सेट् । वसयति ते अववसत् त ।

वसति(ती) स्त्री वस-अति वा ङीष् । १वासे २यामिन्याम् "वसतीरुषित्वा" रघुः । ३निकेतने मेदि॰ ४स्थाने च ५शिबिरे द्वि॰ कौ॰ ।

वसतिवरी स्त्री ब॰व॰ सोमपङ्क्तिगार्थासु अपसु । "अग्नीषोमीयस्य पशोर्मार्जनान्ते वसतीवरीपङ्क्तिं सन्दमानानामनस्तमिते" कात्या॰ श्रौ॰ ८ ६ ७ "सोमार्थाः आपो वसतीवरीशब्देनोच्यन्ते" कर्क॰ । अत्र सोमाभिषवोपयुक्तानां वसतीवरीसंज्ञानाम्नां पङ्क्तिमभिधीयते वेददी॰ वसु॰ ६ २१ ।

वसन न॰ वस-आच्छादने कर्मणि ल्युट् । १वस्त्रे अमरः । भावे ल्युट् । २आदने मेदि॰ वस-वासे आधारे ल्युट् । ३निवासे ४स्त्रीजटीभूषणे च मन्दर॰ ।

वसन्त पु॰ वस-झ । मधुमाधवात्मके ऋतुभेदे "मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतूः" यजु श्रुतिः । २अतिसारे मन्दर॰ । ३माषे विदूषकोपाधौ । ४रागभेदे च ।

"आन्दोलिता च देशाख्या लोला प्रथममञ्जरी । मन्दारी चेति रागिण्यो वसन्तस्य वदाननाः" इत्युक्ता अस्य वसन्तरागिण्यः षट् इत्यन्ये रागिणीभेदे दृश्याः ।